

בש"פ 39/22 - איוב רבאדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 39/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: איוב רבאדי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
מיום 27.10.2021 במ"ת 2647-10-21 שניתנו על-ידי
כבוד השופטים: נ' אבו טהה ו' דנינו

תאריך הישיבה: כ"א באדר א' התשפ"ב (22.2.2022)

בשם העורר: עו"ד דוד שניאור

בשם המשיבה: עו"ד נעמה חנאווי-כראם

החלטה

1. ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 27.10.2021 ומיום 19.12.2021, במ"ת 2647-10-21 (השופטים נ' אבו טהה ו' דנינו). בהחלטה הראשונה נקבע, כי לחובת העורר, איוב רבאדי, קיימות ראיות לכאורה. בהחלטה השנייה נקבע, כי איוב יוותר במעצר מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים.

2. בגמר הדיון, לאחר עיון בתיק החקירה, בעקבות הערותי, הסכים ב"כ של איוב לגבי קיומן של ראיות לכאורה, תוך שמירת טענותיו להליך העיקרי. משכך, נקודת המוצא להחלטה זו היא שישנן ראיות לכאורה.

3. לאחר שנתתי דעתי על טענות איוב בכתב, ושמעתי את טיעוני בא-כוחו על-פה, ואת טיעוני ב"כ המשיבה מנגד, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר - להידחות. מסוכנותו של איוב - ניכרת מכל עבר. לחובתו עבר פלילי עשיר בכלל, ובתחום התעבורה בפרט: שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נהיגה פוחזת, והפרעה לשוטרי תפקידו, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. זאת, בנוסף ל-26 הרשעות בעבירות תעבורה, שנצברו לחובתו.

4. איוב לא היטיב את דרכיו, ועתה מואשם בעבירות דומות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. על-פי עובדות כתב האישום, איוב נהג את מכוניתו במהירות מופרזת, ומשהבחין כי ניידת משטרה סמויה בעקבותיו, הגביר את מהירות נסיעתו, ונהג במהירות מטרופת של 175-210 קמ"ש, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף, בכביש מעוקל ומפותל. כתוצאה מנהיגתו הפראית, המסוכנת והמסכנת, נאלצו כלי רכב רבים לסטות אל שולי הדרך בפתאומיות, ואך בנס הסתיים האירוע כפי שהסתיים.

5. תסקיר שירות המבחן, אמנם בא בהמלצת שחרור לחלופת מעצר, אך בכך אין די. לא ניתן להתעלם מן האמור בתסקיר גופו. תסקיר לא מרנין, בלשון המעטה. למקרא התסקיר עולה, כי איוב בעל מאפייני אישיות בעייתיים, דפוסים אימפולסיביים, ויכולת מונמכת לוויסות דחפים. איוב אף נוטה להמעט מחומרת העבירות שביצע, ומציג עמדה קורבנית.

6. אופיין של העבירות בהן מואשם איוב, אף הוא פועל לחובתו. בריחתו של איוב מן השוטרים, אינה מעידה חד-פעמית. איוב נמלט מן השוטרים שוב ושוב, לכל אורכו של המרדף הממושך בעקבותיו, עד שלבסוף הצליח להימלט, ונעצר רק לאחר מספר שעות. בכך כמו הכריז איוב קבל עם ועדה, כי אין מורא הדין עליו, וכי לא ניתן לתת בו אימון. משאלו הם פני הדברים, הרי שחלופת מעצר לא תסכון. תנאי הכרחי לשחרור לחלופת מעצר, הוא מתן אמון בנאשם; באין אמון, אין שחרור.

7. אשר על כן, הערר נדחה בזאת.

איוב יוותר במעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ב באדר א' התשפ"ב (23.2.2022).

ש ו פ ט